



17.05.2022

Dnro 178/03.04.04.04.19/2019

Asia Valitus ympäristönsuojelulain mukaista tarkkailusuunnitelmaa koskevassa asiassa

Muutoksenhakija Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus / Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Päätös, johon on haettu muutosta

Etelä-Suomen aluehallintovirasto 11.1.2019 nro 6/2019.

Asian aikaisempi käsittely

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto on 30.3.2006 antamallaan päätöksellä nro 31/2006/4 myöntänyt Kekkilä Oy:lle ympäristöluvan Linturahkan turvetuotantoon.

Lupamääräyksen 15 mukaan luvan saajan on tarkkailtava toiminnan vaikutusta vesistöissä Lounais-Suomen ympäristökeskuksen (nykyisin Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen) hyväksymällä tavalla.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on 11.9.2018 antamallaan päätöksellä nro 7/2018 hyväksynyt Kekkilä Oy:n Linturahkan turvetuotantoalueen tarkkailusuunnitelman eräin muutoksin ja lisäyksin niin, että vesistö tarkkailussa kiintoaine tulee analysoida määritysmenetelmällä 364 (SS; F6; GVS).

Kekkilä Oy on 8.10.2018 Etelä-Suomen aluehallintovirastolle saapuneessa oikaisuvaatimuksessaan vaatinut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksen kumoamista ja poistamista seuraavan kohdan osalta: ”Vesistö tarkkailussa kiintoaine tulee analysoida määritysmenetelmällä 364 (SS; F6; GVS).”

Valituksenalainen aluehallintoviraston päätös

Aluehallintovirasto on hyväksynyt Kekkilä Oy:n oikaisuvaatimuksen ja muuttanut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöstä poistamalla siitä seuraavan kohdan ”Vesistö tarkkailussa kiintoaine tulee analysoida määritysmenetelmällä 364 (SS; F6; GVS).”

Aluehallintoviraston päätöksen perustelut

Turvetuotannon tarkkailuohjeen (Ympäristöhallinnon ohjeita 4/2017) mukaan turvetuotannon tarkkailuoppaan päivitys tuli ajankohtaiseksi ympäristönsuojelulain uudistuksen (527/2014) tarkkailuissa nousseiden haasteiden, tarkkailun yhdenmukaistamisen sekä uusien tutkimustulosten myötä. Ohjeen mukaan se on tarkoitettu sekä valvonta- että ympäristölupaviranomaisten käyttöön. Se ei kuitenkaan ole viranomaisia eikä toiminnanharjoittajia oikeudellisesti sitova. Ohje antaa myös turvetuottajille sekä muille tahoille tietoa turvetuotannon tarkkailuun liittyvistä seikoista ja sen tärkeä tavoite on yhdenmukaistaa tarkkailukäytäntöjä. Päivitettyyn tarkkailuohjeeseen on koottu ajantasainen tieto turvetuotannon tarkkailukäytännöistä. Ohjetta sovellettaessa otetaan huomioon kunkin turvetuotantoalueen ja sen ympäristön ominaisuudet, tuotannon arvioidut vaikutukset sekä ympäristön tila.

Turvetuotannon tarkkailuohjeen kappaleessa 4.1 Veden laadun tarkkailu todetaan muun muassa, että vaikutusalueen veden laadun tarkkailussa tulee määrittää ainakin kiintoaine (suodatinkoko 1,2 µm, tapauskohtaisesti lisäksi 0,4 µm). Ohjeen liitteen 3 Liite 3. Vesinäytteistä tehtävät analyysit ja niiden soveltuvuudesta turvetuotannon tarkkailuun todetaan kappaleessa Vesistö tarkkailun analyysit sivulla 74 kiintoaineen osalta seuraavaa:

Kiintoaine (mg/l)

Kuvaa veden hiukasmaista ainesta.

Määritetään suodattamalla tiheän kalvon läpi, kuivaamalla ja punnitsemalla. Määrityksessä käytetään suodatinkokoa 1,2 µm.

Voidaan erityistapauksissa tehdä määrittäminen myös suodatinkoolla 0,4 µm, esimerkiksi silloin, kun halutaan vertailla kiintoainepitoisuuksia vesistöistä ympäristöhallinnon seurannoissa mitattuihin pitoisuuksiin.

Kiintoaine kuuluu turvetuotannon päästötarkkailun analyysiin ja sen tarkkailu vesistöistä on tarpeen turvetuotannon vaikutusten arvioimiseksi.

Edellä kerrotun perusteella Turvetuotannon tarkkailuohjeen tarkoituksena on valtakunnallisena ohjeena yhdenmukaistaa tarkkailukäytäntöjä, vaikkakaan se ole oikeudellisesti sitova.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen mukaan Kekkilä Oy ei ollut esittänyt vesistö tarkkailuissa käytettäväksi nimenomaisesti määritysmenetelmää GF/C (lasikuitusuodatin 1,2 µm), minkä vuoksi

elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus oli tulkinnut, ettei toiminnanharjoittaja ollut pitänyt suodatinkokoa tärkeänä esittämässään tarkkailusuunnitelmissa. Aluehallintovirasto toteaa, että esityksen tekemättä jättäminen suodatinkoosta voi viitata myös siihen, että toiminnanharjoittaja on katsonut yleiseksi valtakunnalliseksi ohjeeksi tarkoitetun Turvetuotannon tarkkailuohjeen suodatinkoon, 1,2 µm, olevan sopiva.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen mukaan se nimenomaan käyttää omissa ja velvoitetarkkailun vesistöseurannoissa 0,4 µm:n suodatinkokoa ja mikäli turvetuotannon vesistötarkkailuissa käytetään suodatinkokoa 1,2 µm, tulokset eivät Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialueella ole vertailtavissa muun seurannan kanssa. Ympäristöhallinnon tietojärjestelmän perusteella Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen alueella on kuitenkin edelleen lasikuitusuodattimella (< 70 g/m², GF/C) suoritettavaa vesistötarkkailua.

Aluehallintovirasto toteaa, että voimassa olevassa Linturahkan turvetuotannon ympäristölupapäätöksessä ei ole määrätty yksilöidysti käytettävästä suodatinkoosta, minkä vuoksi menetelmäksi voidaan hyväksyä valtakunnallisesti sovittu, yhtenäinen menetelmä, joka tällä hetkellä on 1,2 µm:n suodatin (lasikuitu <70 g/m²).

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualue on vaatinut, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja ELY-keskuksen päätös pysytetään voimassa.

Muutoksenhakija on perustellut vaatimustaan muun muassa seuraavasti:

Turvetuotannon tarkkailuohjeen mukaan vaikutusalueen veden laadun tarkkailussa tulee määrittää kiintoaine ainakin 1,2 µm:n suodattimella ja tapauskohtaisesti lisäksi 0,4 µm:n suodattimella.

Ympäristölupapäätöksissä ei yleensä määrätä minkään vedenlaatuparametrin osalta käytettävistä määrittämismenetelmistä, vaan ne jätetään valvontaviranomaisen päätettäväksi tarkkailusuunnitelman vahvistamisen yhteydessä.

Aluehallintoviraston käsityksenä asiassa on ollut, että vallitseva käytäntö on määrittää kiintoaine käyttäen suodatinkokoa 1,2 µm. Noudatettava käytäntö on ollut jo ainakin Lounais-Suomen turvetuotantoalueiden tarkkailuohjelmissa muuttumassa, koska kiintoaineen määrittämiseen on olemassa tarkempi menetelmä. Tavoitteena on saada kaikkien kuormittajien vesistövaikutusten seurantojen ja tarkkailujen tulokset vertailukelpoisiksi. ”Ympäristön tilan seurantaohjelma 2009” -raportissa on kappale ”Jokien ja järvien vedenlaadun vertailuolujen ja pitkäaikaismuutosten seuranta”, jonka mukaan: ”Eri suodattimilla tehdyt vertailut ovat osoittaneet, että Nuclepore kalvolla (eli 0,4 µm suodatin) saadaan sameista vesinäytteistä parhaiten erotettua kiintoaines.

Siksi näiden kalvojen käyttö on suositeltavaa silloin kun halutaan tietää mahdollisimman tarkkaan kiintoaineksen todellinen määrä tai liuenneiden aineiden pitoisuus.”

Mainittu raportti perustuu ympäristöhallinnon seurantaohjelmaan vuodesta 2009 eteenpäin. Seurantaohjelman suosituksen pohjalta Varsinais-Suomen ELY-keskus on määrätietoisesti päivittänyt hyväksymiään tarkkailuohjelmia siten, että kiintoaine niissä jatkossa määritetään 0,4 µm:n suodattimella. Alueen kaikkia tarkkailuohjelmia ei vielä ole ehditty päivittämään.

Turvetuotanto aiheuttaa alapuolisissa vesistöissä muun muassa kiintoainepitoisuuksien lisääntymistä ja orgaanisen aineksen liettymistä. Tämänkaltaisen vesien pilaantumisen merkittävyyden luotettava arviointi edellyttää, että vesistövaikutuksia mitattaessa käytössä ovat siihen parhaiten soveltuvat menetelmät ja että vesistö tarkkailun tuloksia voidaan verrata ympäristöhallinnon seurannoissa mitattuihin pitoisuuksiin.

Muutoksen tekeminen kiintoaineen määritysmenetelmässä ei ole kohtuuton vaatimus toiminnanharjoittajalle, sillä se ei käytännössä muuta olennaisesti tarkkailuohjelmien toteuttamista eikä myöskään lisää kustannuksia.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on lausuntonaan todennut, että sillä ei ole lisättävää siihen, mitä valituksenalaisen päätöksen ratkaisussa ja sen perusteluissa on sanottu.

Kekkilä Oy on ilmoittanut, ettei se anna vastinetta asiassa.

Loimaan kaupungille sekä Pöytyän, Marttilan ja Kosken Tl kunnille sekä näiden ympäristönsuojeluviranomaisille on varattu tilaisuus vastineen antamiseen. Vastineita ei ole annettu.

Varsinais-Suomen ELY-keskuksen Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle on varattu tilaisuus antaa vastaselitys. Vastaselitystä ei ole annettu.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus valituksen hyväksyen kumoaa aluehallintoviraston päätöksen. Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös 11.9.2018 nro 7/2018 jää voimaan.

Perustelut

Sovelletut oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta

sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (*selvilläolovelvollisuus*).

Ympäristönsuojelulain 62 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta.

Saman pykälän 2 momentin mukaan tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on määrättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä.

Saman pykälän 4 momentin mukaan toiminnan vesiin tai meriympäristöön kohdistuvien vaikutusten tarkkailumääräystä annettaessa on otettava huomioon, mitä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetussa laissa tarkoitettussa vesien tai meriympäristön tilaa koskevassa seurantaohjelmassa on pidetty tarpeellisena seurannan järjestämiseksi. Toiminnan tarkkailun tietoja voidaan käyttää mainitun lain mukaisessa seurannassa ja vesienhoitosuunnitelman ja merenhoitosuunnitelman laadinnassa.

Ympäristönsuojelulain 64 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa voidaan määrätä, että toiminnanharjoittajan on esitettävä 62 §:n mukaisen seurannan ja tarkkailun järjestämisestä erillinen suunnitelma valvontaviranomaisen hyväksyttäväksi.

Valtioneuvoston vesienhoidon järjestämisestä antaman asetuksen 15 §:n 1 momentin mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus määrittelee toimialueensa pinta- ja pohjavesien seurannan tarpeet ja laatii toimialueellaan vesienhoitoalueen seurantaohjelman, jossa yhdistetään soveltuvin osin viranomaisten järjestämä seuranta ja toiminnanharjoittajan muun lain nojalla tekemä tarkkailu.

Ympäristönsuojelulain 209 §:n 1 momentin mukaan lain täytäntöönpanon edellyttämät mittaukset, testaukset, selvitykset ja tutkimukset on tehtävä pätevästi, luotettavasti ja tarkoituksenmukaisin menetelmin.

Asiassa saatu selvitys

Linturahkan turvetuotantoalue sijaitsee Kokemäenjoen vesistöalueen (35) Niinijoen yläosan alueella (35.993). Ympäristölupa on myönnetty v. 2006 enintään 295 hehtaarin tuotantoalalle. Tuotannon on arvioitu päättyvän tuotantoalueen lännenpuoleisella vanhemmalla alueella v. 2025 ja uudemmalla alueella v. 2040. Kuivatusvedet käsitellään ympärivuotisesti pintavalutuskentällä ja johdetaan Kärpänojan kautta Hurstinojaan ja edelleen Niinijoen yläosaan. Tuotantoalueelta Niinijokeen on noin 3 km.

Valitusasiakirjat eivät sisällä tuloksia Linturahkan tuotantoalueen päästö- eivätkä vaikutustarkkailusta. Ympäristöhallinnon tietojärjestelmä Hertasta saatavien tietojen perusteella noin 1,2 km (vesienlaskureittiä) Hurstinojan laskukohdan yläpuolella sijaitsevasta näytepisteestä 71042 ”Niini Hurstinojan yp”, sekä noin 1,4 km (vesienlaskureittiä) Hurstinojan laskukohdan alapuolella

sijaitsevasta pisteestä 71043 ”Niini Hurstinojan ap” vuosina 2009–2018 otettujen vesistötarkkailunäytteiden kiintoainepitoisuus on määritetty 1,2 µm:n lasikuitusuodattimella (menetelmä 360, GF/C). Vuosina 2019–2020 edellä mainituista näytestä on määritetty kiintoainepitoisuus samaan aikaan otetuista näytteistä myös 0,4 µm:n polykarbonaattisuodattimella (menetelmä 364).

Hertan vedenlaatutietojen mukaan näytestä ”Niini Hurstinojan yp” vuosina 2019–2020 otettujen vesinäytteiden (n=6) kiintoainepitoisuus on ollut 1,2 µm:n lasikuitusuodattimella määritettynä keskimäärin 23 mg/l ja 0,4 µm:n polykarbonaattisuodattimella määritettynä keskimäärin 44 mg/l. Linturahkan alapuolisessa näytestä ”Niini Hurstinojan ap” keskimääräinen kiintoainepitoisuus samalla ajanjaksolla on ollut 1,2 µm:n lasikuitusuodattimella 23 mg/l ja 0,4 µm:n polykarbonaattisuodattimella 43 mg/l.

Oikeudellinen arviointi ja johtopäätökset

Kiintoaine- ja ravinnekuormitusta pidetään turvetuotannon keskeisimpinä vesistöhaittoina. Kiintoainekuormitus voi aiheuttaa turvetuotantoalueen alapuolisessa vesistössä liettymistä eli järven tai joen pohjan rakenteen muuttumista ja sitä kautta rajoittaa kalojen ja muun eliöstön elinolosuhteita. Turvetuotantoalueelta lähtevän veden kiintoaine koostuu suurimmaksi osaksi orgaanisesta aineksesta. Humus on veteen liuenneutta orgaanista ainetta, joka antaa vedelle ruskean värin.

Kiintoaineella tarkoitetaan vedessä partikkelimaisessa muodossa olevaa yli 0,45 µm olevaa ainesta. Vesistönäytteissä kiintoainehiukkasten kokojakauma voi vaihdella paljon. Kiintoainemäärityksen tuloksiin vaikuttavat tutkittavan näytteen koostumus, käytetyn suodattimen huokoskoko ja suodattimen rakenne, eivätkä erilaisilla suodattimilla tehdyt määritykset ole siten keskenään vertailukelpoisia.

Turvetuotannon tarkkailuohje ei ole viranomaisia eikä toiminnanharjoittajia oikeudellisesti sitova, mutta sitä voidaan käyttää lähtökohtana arvioitaessa toimialalla yleisesti noudatettuja ja vaadittuja käytäntöjä.

Ympäristöministeriön vuonna 2017 julkaiseman turvetuotannon tarkkailuohjeen mukaan vaikutusalueen veden laadun tarkkailussa tulee määrittää kiintoaine ainakin käyttäen suodatinkokoa 1,2 µm ja tapauskohtaisesti lisäksi käyttämällä suodatinkokoa 0,4 µm.

Ympäristöministeriön vuonna 2020 julkaiseman turvetuotannon tarkkailuohjeen mukaan päästötarkkailussa käytetään kiintoaineen määrittämisessä edelleen 1,2 µm:n suodatinta, varsinkin jos ympäristöluvassa on määrätty kiintoaineelle puhdistustehovaatimus tai enimmäispitoisuus. Sen sijaan vesistötarkkailussa kiintoaineen määrittäminen suodatinkokoa on suositeltu muutettavaksi 1,2 µm:stä 0,4 µm:iin. Näin tarkkailutuloksia voidaan verrata ympäristöhallinnon vesistöseurannan tulosten kanssa. Tarkkailuohjeen

mukaan ympäristöhallinto on siirtynyt käyttämään pienempää suodatinkokoa, koska sillä saadaan kiintoaineen pitoisuuteen paremmin mukaan myös humuskompleksit ja hienojakoinen epäorgaaninen aines, ja siten voidaan tarkemmin arvioida kiintoaineen vaikutuksia vesien tilaan.

Jo valituksenalaisen päätöksen antohetkellä käytössä olleen ympäristöhallinnon ohjeen ”Kansallisten vesiseurantaohjelmien kuvaukset” kappaleen ”Jokien ja järvien vedenlaadun vertailuolujen ja pitkäaikaismuutosten seuranta” mukaan kiintoaine määritetään joki- ja järviseurannoissa Nuclepore 0,4 µm:n suodatuksella (SS; F6; GVS). Ohjeen mukaan eri suodattimilla tehdyt vertailut ovat osoittaneet, että Nuclepore-kalvolla saadaan sameista vesinäytteistä parhaiten erotettua kiintoainesta. Siksi näiden kalvojen käyttö on ohjeen mukaan suositeltavaa silloin kun halutaan tietää mahdollisimman tarkkaan kiintoaineksen todellinen määrä tai liuenneiden aineiden pitoisuus.

Kun turvetuotannon vesistö tarkkailussa käytetään 0,4 µm:n suodatusta, tuloksia ei voi enää verrata suoraan päästötarkkailussa mitattuihin kiintoainepitoisuuksiin. Päästötarkkailun tulokset ovat kuitenkin keskenään vertailukelpoisia ja niiden avulla voidaan havaita päästöissä tapahtunut muutos, esimerkiksi tuotantoalan koon tai vesienkäsitteilyn toiminnan muutosten vuoksi.

Linturahkan turvetuotantoalueen vesistö tarkkailua on tehty kahden vuoden ajan käyttämällä kiintoainemäärityksissä rinnakkain 1,2 µm:n ja 0,4 µm:n suodatinta. Hallinto-oikeus toteaa, että kahden vuoden ajan kumpaakin suodatusmenetelmää rinnakkain käyttämällä tehty Linturahkan vesistö tarkkailu on antanut vaihtelusta riittävän kuvan.

Ympäristönsuojelulain 62 §:n 4 momentin mukaan toiminnan vesiin kohdistuvien vaikutusten tarkkailumääräystä annettaessa on otettava huomioon vesien tai meriympäristön tilaa koskevan seurannan tarpeet. Vesienhoidon järjestämisestä annetun asetuksen 15 §:n 1 momentin mukaan vesienhoitoalueen seurannassa yhdistetään soveltuvin osin viranomaisten järjestämä seuranta ja toiminnanharjoittajan muun lain nojalla tekemä tarkkailu. Kun Linturahkan vesistö tarkkailussa käytetään 0,4 µm:n suodatinkokoa ajantasaisen turvetuotannon tarkkailuohjeen mukaisesti, vesistö tarkkailutuloksia voidaan verrata alueen muun vesistö seurannan tulosten kanssa ja saatujen tulosten avulla voidaan entistä tarkemmin arvioida kiintoaineen vaikutuksia vesien tilaan. Näillä perusteilla hallinto-oikeus on kumonnut aluehallintoviraston tekemän muutoksen ja saattanut ELY-keskuksen päätöksen voimaan.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkipano

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Loimaan kaupunginhallituksen sekä Pöytyän, Marttilan ja Kosken Tl kunnanhallitusten on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 107 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n perusteella valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **23.6.2022**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Sinikka Kangasmaa ja Pirjo Joutsenlahti sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Anne Saari. Asian on esitellyt Anne Saari.

Asiaa ratkaistaessa on toimitettu äänestys. Jäsenen äänestyslausunto on päätöksen liitteenä.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös	Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus / Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue, maksutta
Jäljennös maksutta	Kekkilä Oy Loimaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen Loimaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen Loimaan kaupunginhallitus Pöytyän kunnan ympäristönsuojeluviranomainen Pöytyän kunnan terveydensuojeluviranomainen Pöytyän kunnanhallitus Marttilan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen Marttilan kunnan terveydensuojeluviranomainen Marttilan kunnanhallitus Kosken Tl kunnan ympäristönsuojeluviranomainen Kosken Tl kunnan terveydensuojeluviranomainen Kosken Tl kunnanhallitus Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Ympäristölupavastuualue, sähköisesti Suomen ympäristökeskus, sähköisesti

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

Liite Vaasan hallinto-oikeuden päätökseen
nro 510/2022, 17.5.2022

Äänestyslausunto

Hallinto-oikeustuomari Pirjo Joutsenlahden äänestyslausunto:

Hylkään valituksen.

Perustelut

Turvetuotannon tarkkailuohjeen (Ympäristöhallinnon ohjeita 4/2017) kappaleessa 4.1 Veden laadun tarkkailu on todettu muun muassa, että vaikutusalueen veden laadun tarkkailussa tulee määrittää ainakin kiintoaine (suodatinkoko 1,2 µm, tapauskohtaisesti lisäksi 0,4 µm). Ohjeen liitteen Liite 3. Vesinäytteistä tehtävät analyysit ja niiden soveltuvuudesta turvetuotannon tarkkailuun kohdassa Vesistötarkkailun analyysit on kiintoaineen (mg/l) osalta todettu muun muassa, että määrittämisessä käytetään suodatinkokoa 1,2 µm ja että voidaan erityistapauksissa tehdä määrittäminen myös suodatinkoolla 0,4 µm, esimerkiksi silloin, kun halutaan vertailla kiintoainepitoisuuksia vesistöistä ympäristöhallinnon seurannoissa mitattuihin pitoisuuksiin.

Turvetuotannon tarkkailuohjeen tavoite on yhdenmukaistaa tarkkailukäytäntöä. Tarkkailuohje ei ole oikeudellisesti sitova.

Valituksenalaisen päätöksen perusteluista ilmenee, että alueella on edelleen ollut käytössä 1,2 µm:n suodattimella suoritettavaa vesistötarkkailua.

Edellä esitetyn perusteella ja kun otetaan huomioon aluehallintoviraston päätös perusteluineen sekä valitus ja siinä esitetyt perusteet, katson, että aluehallintoviraston päätöstä ei ole syytä kumota.

Vakuudeksi

Anne Saari

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

- Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava
- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
 - päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
 - peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
 - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
 - vaatimusten perustelut
 - mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>